

HÜBRISZ GAZDAGRÉTEN

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 15. szám, 2020. április 9.

A közszolgálati televízió a húsvétra való felkészülés időszakában, 2020. március 29-én istentiszteletet sugárzott a gazdagréti református templomból. Az igét Thoma László, a gyülekezet lelkipásztora hirdette. (A prédikációt a *Válasz Online* teljes terjedelmében közölte.)

A textus Pál apostolnak a zsidókhöz írott leveléből volt, amely bizalomra szólítja fel a közösséget a vezetői iránt: „Bízzatok vezetőitekben és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak.” (Zsid. 13, 7-17.)

A vezetőkre különös felelősség hárul a mostanihoz hasonló katasztrófa helyzetben – hangsúlyozta a lelkész –, és rámutatott az őket fenyegető hibákra: „jaj annak a vezetőnek, aki olyan uralmat, befolyást, tekintélyt akar építeni magának, ami csak Jézust illeti meg. Ez a hübrisz, a büszkeség, ami a hatalmon levő vezető embernek mindig kísértése.”

Thoma László a hübrisz szindróma kilenc jellegzetességét sorolja fel, ezek közül a három legmarkánsabb a következő: az ilyen vezető 1. a hatalmat a saját megdicsőülése céljából használja, 2. messianisztikus hév és túlfűtöttség jellemzi, 3. senkinek sem tartozik elszámolással.

A lelkipásztor ezek után felszólítja a gyülekezetet és a televízió előtt ülőket, hogy vizsgálják meg vezetőiket, nem estek-e a hübrisz vétkébe. „Ne hagyjátok magatokat félrevezetni – még egy vezető által se. Gondolkozzatok, mérlegeljétek, merjétek kérdéseket feltenni!”

Nemcsak a világi hatalom vezetőiről van szó, hanem az egyházakéiról is, hiszen ők sem mentesek az elbizakodottság vétkétől. Thoma László szerint: „Az az ember, gyülekezet, egyház, aki, amely teljesen beilleszkedik, asszimilálódik, mindenben kollaborál, azonosul, beolvad és szimbiózisban van az adott kultúrával, hatalommal, valójában eltávolodik Krisztustól.”

Jól felépített egyházi beszéd ez, hiteles és őszinte. Önvizsgálatra, a bűnökkel való szembenézésre szólít fel mindenkit, vezetőt és vezetettet. De nem ezért foglalkoznak vele sokat a sajtóban, hanem azért, mert az állam által fenntartott közmédiában hangzott el. Azt találgtják, sokan némi kárörömmel, felelősségre vonják-e a munkatársakat, mert „hagyták adásba menni” ezt az aktuálpolitikai áthallásoktól nem mentes prédikációt.

Én nem a közmédia munkatársaiért aggódom, hanem Thoma Lászlóért, a negyvenéves, négygyermekes lelkipásztorért, akinek felesége beosztott lelkészként szolgál a gazdagréti gyülekezetben. Nem a világi vezetők esetleges bosszújától félttem, hanem attól, hogy saját felekezetében, a Magyarországi Református Egyházban lehetetlenül el a helyzete.

Abban az egyházban, amelyhez a kormányfő és a parlamenti elnök is tartozik, s amely annyi pénzbeli és egyéb támogatást kapott a kormánytól – a legutóbbi héten például kilenc ingatlant –, és amelynek az irányítói annyira hálásak a világi vezetőknek.

Ahogy a MRE Dunántúli Egyházkerületének főgondnoka, Köntös László, aki jól megmondja a véleményét a magyar kormányt bíráló Asselbornról, Sandersről, a *Guardian*ról és a „hozzájuk csatlakozó hazai komprádor szélsőlib értelmiség”-ről. A magyar jövőt optimistán ítéli meg, hiszen: „Az Orbán kormány küzdelmének hatékonyságát a vírus ellen majd a történelem teszi mérlegre. Azt gondolom jelenleg, hogy a mérleg – más országokkal összehasonlítva – egyértelműen pozitív lesz, egyebek között azért, mert a magyar kormány nem esett a Buric-féle szekuláris fundamentalizmus csapdájába.” (*repsz.hu*)

Thoma László beszédének kiindulópontját Pál apostol egyik leveléből választotta. Tudjuk, az apostol személyes sorsa a hatalmasságok bírálata miatt tragikusan alakult. Remélem, a gazdagréti lelkész szavai - szándékának megfelelően - önvizsgálatra és nem önbíráskodásra ragadtatják el azokat, akikhez szóltak.